

Συνδικαλιστικό Βήμα

Το Πολιτικό μας σύστημα οφείλει να βρει λύσεις για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος πριν να είναι αργά !

Αντώνης Νικολόπουλος
Γεν. Γραμματέας ΠΟΣΕ - ΕΦΚΑ

Ενώ η χώρα μας πορεύεται προς κρίσιμες εθνικές εκλογές, ζήτημα γεννάται για το κατά πόσο πρόκειται να συζητηθεί κατά την προεκλογική περίοδο, ένα από τα πλέον σημαντικά προβλήματα, που είναι συνυφασμένο με αυτή καθαυτή την ύπαρξη του Έθνους μας, και που δεν είναι άλλο από το δημογραφικό.

Το αναφέρουμε αυτό, διότι, ενώ εδώ και κάμποσο καιρό οι επιστημονικές έρευνες δίνουν ιδιαίτερα δυσσιώνα στατικά στοιχεία ως προς την εξέλιξη και την πορεία των γεννήσεων στον τόπο μας, σε συνδυασμό, δε, με τον αριθμό θανάτων αλλά και την σταδιακή γήρανση του πληθυσμού, το πολιτικό μας σύστημα, πέραν κάποιων αποσπασματικών μέτρων που κυρίως έλαβε η σημερινή κυβέρνηση (όπως είναι η χορήγηση δύο χιλιάδων ευρώ για την γέννηση κάθε τέκνου, η θέσπιση αφορολογήτου, η μείωση του ΦΠΑ επί των βρεφικών ειδών από 24% στο 13% ή η θέσπιση του προγράμματος υποβοηθούμενης αναπαραγωγής κλπ), δεν έχει δείξει - μέχρι τώρα - καμία διάθεση για την άσκηση σοβαρής και κυρίως μακρόχρονης πολιτικής, ως προς την αντιμετώπισή του. Διότι θα πρέπει να επισημάνουμε στο σημείο αυτό, ότι τα όποια μέτρα ληφθούν σήμερα, θα αρχίσουν να αποδίδουν μετά από είκοσι τουλάχιστον χρόνια, κάτι που ίσως και να εξηγεί το γιατί οι κυβερνήσεις δεν δείχνουν και τόση ζέση στην αντιμετώπιση του δημογραφικού, αφού ουσιαστικά δεν έχουν να προσδοκούν άμεσα πολιτικά οφέλη.

Όμως αυτό θα πρέπει να σταματήσει πάραυτα, καθώς τα τελευταία δύο χρόνια (σχετιζόμενα κι επηρεαζόμενα και από την πανδημία), έχουμε μπει σ' έναν δρόμο χωρίς επιστροφή, με τους θανάτους να υπερτερούν σημαντικά έναντι του αριθμού των γεννήσεων.

Για να γίνει αυτό σε όλο του το εύρος αντιληπτό, αρκεί να αναφέρουμε ότι από την αρχή του έτους, έχουμε σε καθημερινή βάση, κατά μέσο όρο, 326 θανάτους έναντι μόλις 208 γεννήσεων. Επιπρόσθετα, κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσεως και συγκεκριμένα κατά τα έτη 2012-2018, «χάθηκαν» συνολικά περίπου 110.000 γεννήσεις, ένας αριθμός που αντιστοιχεί, τρόπον τινά, στο σύνολο των γεννήσεων μίας ολόκληρης χρονιάς για τη δεκαετία που διανύουμε.

Με αυτά τα δεδομένα, κι εφ' όσον δεν υπάρξει αντιστροφή της σημερινής καταστάσεως, αναμένεται μέχρι το 2070, να έχουμε μείωση του γηγενή πληθυσμού από 10,35 εκατομμύρια που ήταν το 2019, σε μόλις 8,6 εκ..

Το κακό, όμως δεν σταματά εδώ, γίνεται ακόμα χειρότερο, αφού οι δημογραφικές προβολές της Eurostat δείχνουν, ότι το 2070, από αυτά τα 8,6 εκατομμύρια του πληθυσμού της χώρας, το 60% θα είναι συνταξιούχοι και

μόλις το 35% θα ανήκει στην κατηγορία του ενεργού πληθυσμού !!!

Με αυτούς τους δείκτες, όπως γίνεται κατανοητό, κανένα δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα δεν μπορεί να επιβιώσει, πόσο μάλλον ένα αναδιανεμητικό, όπως είναι το δικό μας, που στηρίζεται στην «αλληλεγγύη των γενεών», με τις εισφορές των σημερινών εργαζομένων να πηγαίνουν για την πληρωμή των συντάξεων και όχι για το «κτίσιμο» της δικής τους σύνταξης.

Έχοντας, λοιπόν, όλα τα παραπάνω κατά νου, είναι λογικό κι αυτονόητο, το να ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ από τους πολιτικούς αρχηγούς, τα κόμματα και γενικότερα από το πολιτικό μας σύστημα, να βρουν πεδίο συνεννόησης, για την άσκηση εθνικής πολιτικής ως προς το δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, πριν αυτό αφανίσει, όχι μόνο το βιοτικό μας επίπεδο, αλλά και την ίδια μας την ύπαρξη ως Έλληνες.